

Набий алайҳиссаломнинг тунги намозлари

11:18 / 27 январь 937

هَلَلَا يَضَرَّهٗ رَبُّهُ يَبْأَنَّع
هَلَلَا يَلْصُقُ يَبْنَلَا نَعُ، هُنَّع
مَاقَ إِذَا لَاقَ مَلْسُو هِيَلَع
لِيْلَلَا نَمُّمُ كُدَحَ أ
هَاتَالَ صُحَّتْ فِي لَف
هَؤُورِ نِيَّتْ فِي فَخِ نِيَّتْ عَكَرَب

دَمْحَ أَوْ دُوَادٍ وَبِأَوْ مَلْسُمٍ

Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бирортангиз кечаси (таҳажжудга) турса, намозини енгилгина икки ракъат билан очсин», дедилар».

Муслим, Абу Довуд ва Аҳмад ривоят қилганлар.

Бу ҳадисда таҳажжуд намозини енгилгина икки ракъат намоз ўқиш билан бошлаш тавсия қилинмоқда. Албатта, уйқудан туриш билан бирданига қаттиқ ҳаракат қилиш, узоқ тик туриб, намоз ўқиш оғир келади. Шунинг учун аввал енгилгина икки ракъат намоз ўқилса, бу ўзига хос чигал ёзиш машқи ҳам бўлади. Инсоннинг руҳи ҳам, жисми ҳам келажакдаги намозларга яхшилаб тайёрланади. Ана ундан кейин хоҳлаганича ўқийверади.

هُلَلَا يَضَرُّهُ شَيْءٌ أَعْتَلَى سَو
هُلَلَا لَوْ سَرَّهَ أَلَصَّ نَعَاهُ نَع
مَلْسَمٌ وَهِيَ لَعَلَّ يَلَص
عَبَسَ: تَلَّاقَفَ، لِيْلَلَاب
يَوْسَ عَرَشَعِ يَدْحِ أَوْ عُسْتَو
هُ أَوْ رَجَّ فُلَا يَتَعَكَّر
يِرَاخُبَلَا

«Оиша розияллоҳу анҳодан Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тунги намозларидан сўралди. Бас, у киши: «Фажрнинг икки ракъатидан ташқари етти, тўққиз ва ўн бир», дедилар». Бухорий ривоят қилган.

Демак, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам имкониятларига қараб, бир ракъат витрдан ташқари олти, саккиз ёки ўн ракъат тунги намоз ўқир эканлар.

ذُبَعِ نُبَّةَ مَلَسِ يَبَأُ نَع
:ةَشِيءَ لَأَسُ هَّنَأ ۞ نَمُحَّرَلَا
لُوسَرُةَ لَصُتَنَأكَ فَيَك
هِيَلَع هَلَلَا يَلَصِ هَلَلَا
:تَلَأَقَف ؟ نَأضَمَرِي ف مَلَسُو
يَلَصِ هَلَلَا لُوسَرَنَأكَ أَم
يَفُ دِيَزِي مَلَسُو هِيَلَع هَلَلَا
نَعِ هِرِيَغِي فِ أَلَوَنَأضَمَر
يِلَصِي ، ءَغَكَرَ ءَرَشَعِي دُحِإ
نَهِنَسُحُ نَع لَسَتِ أَلَفِ أَعَبُرَأ

أَعْبُرَ أَيْلَ صِيٍّ مُثِّ، نِهْلُ وُطُو
نِهْنُ سَحْ نَعْلَسَتِ أَلَفِ
أَثَالَتِ يَلِ صِيٍّ مُثِّ، نِهْلُ وُطُو
يَهْلُ أَلِ وُسَرِ أَيُّ: تَلُقَفِ
رَتُوتُ نَأَلْبَقُ مَأَنَاتُ
يَنِيَعُ نِإِ، ةَشْيِئَاعِ أَيُّ: لَأَقَفِ
يِبْلَقُ مَأَنِي أَلِ وِ نَأَمَأَنَاتِ
ةَسْمَخُ لَأِ أُمُهُ أَوْرِ

Абу Салама ибн Абдурраҳмон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«У киши Оиша розияллоҳу анҳудан:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Рамазондаги намозлари қандай бўлган?» деб сўралганда:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Рамазонда ҳам, ундан бошқа пайтда ҳам ўн бир рақъатдан зиёда қилмас эдилар. Аввал тўрт рақъат ўқир эдилар. Уларнинг гўзаллиги ва узунлигини асти сўрама. Кейин яна тўрт рақъат ўқир эдилар. Уларнинг гўзаллиги ва узунлигини асти сўрама. Сўнгра уч рақъат ўқир эдилар. Мен:

«Эй Аллоҳнинг Расули, витр ўқишдан олдин ухлайсизми?» дедим. У зот:

«Эй Оиша, албатта, менинг кўзларим ухлар, қалбим ухламас», дедилар».

Бешовлари ривоят қилганлар.

1. Тунги намозни тўрт ракъатдан ўқиш ҳам жоиз.

Имом Абу Ҳанифа ушбу ҳадисни ҳужжат қилиб, «**Тунги намоз тўрт ракъатли бўлгани афзал**», дейдилар.

2. Тунги намозни узун ва чиройли қилиб ўқиш кераклиги.

3. Витр намозининг уч ракъат эканлиги.

4. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг кўзлари ухласа ҳам, қалблари ухламаслиги.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди